SLOVENSKÝ NÁRODOPIS

1

XX

VYDAVATEĽSTVO
SLOVENSKEJ AKADÉMIE VIED
BRATISLAVA 1972

V prezentovanom čísle Slovenského národopisu sú online sprístupnené iba publikácie pracovníkov Ústavu etnológie SAV (v obsahu farebne odlíšené).
Ostatné práce, na ktoré ÚEt SAV nemá licenčné zmluvy, sú vynechané.

Slovenský národopis je evidovaný v nasledujúcich databázach

www.ebsco.com
www.cejsh.icm.edu.pl
www.ceeol.de
www.mla.org
www.ulrichsweb.com
www.willingspress.com
Impaktovaná databáza European Science Foundation (ESF)
European Reference Index for the Humanities (ERIH): www.esf.org

OBSAH

STÚDIE

Božena Filová, Nestor slovenských národopiscov dr. Ján Mjartan sedemdesiatročný 1
Štefan Mruškovič, Slovenské múzeum ľudovej architektúry v Martine . . . 7
Viera Urbancová, Iconographic Material and Agricultural Implements in Slovakia 31
Ester Plicková, O niektorých otázkach štúdia keramiky na Slovensku 51
Michal Markuš, Obradný štedrovečerný chlieb na východnom Slovensku . . . 73
Dušan Holý, Úvaha nad terminologií vztahů mezi folklorními útvary 103

MATERIÁLY

Ján Mjartan, Spolupráca Jozefa L. Holubyho na príprave Národopisnej výstavy v Prahe roku 1895 144

ROZHĽADY

Jubileum Sone Kovačevičovej (Božena Filová) 150
Sympózium o tradičnej kultúre Slovákov na Dolnej zemi (Svetozár Švehlák) . . 153
Prvé medzinárodné sympózium o ľudovej strave v Lunde (Michal Markuš) . . 156
Sympózium o keramike (Ester Plicková) 157
Nové prúdy v západonemeckej národopisnej vede. Detmold 1969. (Mária Kosová) . 159
The Costume Society (Jarmila Pátková) 160
Súčasný stav národopisného bádania vo Vietname (Ján Múčka) 161

RECENZIE A REFERÁTY

Irena Pišútová, Ľudové maľby na skle (P. Stano) 163
Magdaléna Kaňová — Mojmír Benža, Ľudové kožuchy (E. Kahounová) . . . 165
Jozef Hindický, Poriadok čiže reguly banickej mládeže v Novej Bani (P. Stano) . 166
Liptov. I. Vlastivedný zborník (P. S.) 167
Oksana Meľnýk, Slovácko-ukrajinski pisenni zvjazky. (M. Mušinka) 168
Dorota Simonides, Bery śmieszne i ucieszne (V. Gašparíková) 169
Helena Kapeluś, Bajka ludowa w dawnej Polsce (V. Gašparíková) 169
Teresa Brzozowska, Sabałove bajki V. Gašparíková) 169
Man in Adaptation. The Institutional Framework. (J. Pátková) 176

СОДЕРЖАНИЕ

СТАТЬИ

Божена Филова, Нестору среди словацких этнографов др.-у Яну Мяртану 70 лет 1
Штефан Мрушкович, Словацкий музей народной архитектуры в городе Мартин 7
Вера Урбанцова, Иконографический материал и пахотные орудия в Словакии 31
Эстер Плицкова, По поводу некоторых вопросов изучения керамики в Словакии 51
Михал Маркуш, Обрядовый сочельничный хлеб в восточной Словакии 73
Душан Голый, Рассуждение о терминологии отношений между фольклористическими образованиями 103

МАТЕРИАЛЫ

Мьяртан Ян, Сотрудничество Йозефа Л. Голубы при подготовке Этнографической выставки в Праге в 1895 г. 144

ОБЗОРЫ 150

РЕЦЕНЗИИ И ДОКЛАДЫ 163

Na 1. strane obálky: Postava dievčaťa ako dekor na hrnčiarskom výrobku (tanieri) z Novej Bane; koniec 19. storočia. Foto E. Plicková
Vorderseite des Umschlags: Mädchengestalt als Verzierung eines Töpfereierzeugnisses (Teller) aus Nová Baňa. Ende des XIX. Jahrehunderts.

S L O V E N S K Ý N Á R O D O P I S
ROČNÍK XX 1972 ČÍSLO 1

NESTOR SLOVENSKÝCH NÁRODOPISCOV JÁN MJARTAN SEDEMDESIATROČNÝ

V tom istom čase, keď si Národopisný ústav Slovenskej akadémie vied v Bratislave pripomína štvrťstoročie svojej činnosti a pripravuje prvé číslo jubilejného dvadsiateho ročníka časopisu Slovenský národopis, chystá i zdravicu k životnému jubileu — sedemdesiatke svojho kolegu, nestora slovenských národopiscov, PhDr. Jána Mjartana, doktora historických vied.

Časová súvislosť významných jubileí slovenskej národopisnej vedy s jubileom jej nestora sama osebe zvýrazňuje ich význam a symbolizuje ich vzájomnú

väzbu a spätosť. Vyznieva ako organické spojenie života jubilanta — vedca a organizátora s dielom, ktoré zakladal, budoval a na zveľaďovaní a rozvoji ktorého sa ďalej zúčastňuje. Hodnotenie vedeckého pracovníka, takto začleneného do jubilea svojho diela nadobúda iné a širšie dimenzie, v ktorých sú napr. bibliografické jednotky len čiastkami väčšieho celku, v tomto prípade konkrétneho vedeckého organizmu, ktorý bolo treba vytvoriť ako predpoklad pre akúkoľvek systematickú vedeckú činnosť, teda i publikačnú činnosť. Spomenutá spätosť diela s tvorcom na jednej strane uľahčuje, no na druhej strane i sťažuje autorovi zdravice postihnúť všetko to mnohoraké vynaložené mravčie úsilie, ktoré jubilant vložil do základov i stavby tohto diela.

Ján Mjartan sa narodil 5. mája 1902 v hornonitrianskej obci Sebedražie v početnej maloroľníckej rodine. Po gymnaziálnych štúdiách a maturite v Prievidzi prichádza na novozriadenú Filozofickú fakultu Univerzity Komenského do Bratislavy. Zo svojho rodného prostredia prináša si bohatú autopsickú znalosť života slovenského dedinského človeka, ale aj jeho húževnatosť a túžbu po vedomostiach. Etnografia vtedy na tejto univerzite ako samostatný aprobačný predmet neexistovala, a preto aj Ján Mjartan, podobne ako mnohí iní, zapisuje si kombináciu dejepis-zemepis a etnografiu len ako tretí predmet. S etnografiou sa dostáva do styku na prednáškach profesora dr. Karola Chotka, ktorý vedel u nejedného svojho študenta vzbudiť záujem o túto vedu, a to i v rozumovom i v citovom zaangažovaní sa o ňu. J. Mjartan sa o túto vedu zaangažoval celou svojou osobnosťou. Po skončení štúdií však nenachádza v tejto vede uplatnenie. Prvá Československá republika, ktorá tak zdôrazňovala (hoci svojím hospodársko-sociálnym systémom konzervovala) rázovitosť Slovenska a jeho ľudu, nevedela vytvoriť pracovné príležitosti, kde by sa vyštudovaný etnograf mohol venovať vedeckému štúdiu ľudovej kultúry profesionálne. Preto Ján Mjartan s diplomom mladého doktora v ruke nastupuje do školských služieb. Vyučuje na gymnáziu v Prievidzi, Trenčíne, odtiaľ prechádza za riaditeľa gymnázia do Michaloviec a po oslobodení r. 1945 za riaditeľa gymnázia do Žiliny. Na všetkých týchto pôsobiskách, významných z hľadiska regionálnych zvláštností slovenskej tradičnej kultúry, venuje všetok svoj voľný čas etnografii. V Trenčíne sa zúčastňuje na práci tamojšieho Vlastivedného múzea. Čoraz viac sa však začína zúčastňovať v existujúcich celoslovenských národopisných koordinačných orgánoch, od založenia Národopisného odboru Matice slovenskej až do zániku tohto odboru zastáva funkciu jeho predsedu, rediguje prvé ročníky Národopisného sborníka Matice slovenskej a organizačne sa zúčastňuje na budovaní Národopisného odboru Muzeálnej slovenskej spoločnosti. V časoch svojho školského pôsobenia okrem spomenutej významnej koordinátorskej činnosti vykonáva terénne výskumy. Okrem rodného Sebedražia a Hornej Nitry najmä v tých oblastiach, v ktorých pôsobil ako pedagóg. Odvtedy a možno ešte i skôr, z čias študentských terénnych výskumov, pramení jeho dôverná znalosť teritoriálnych a vývinových mnohorakostí slovenskej ľudovej kultúry, ktorú tak dôsledne a pozitívne použil v začiatkoch činnosti Národopisného ústavu, najmä pri stavbe koncepcie tejto vedeckej inštitúcie, ale i neskoršie.

Oslobodenie našej vlasti po II. svetovej vojne bolo dôležitým medzníkom pre vznik organizačnej základne systematickej vedeckej práce, v tom aj pre národopisnú vedu. Vytvorili sa predpoklady, aby práca národopiscov — odborníkov, zaradených existenčne mimo sféry svojej profesie, dostala sa na organizovanú profesionálnu základňu. Vo vtedajšej Slovenskej akadémii vied a umení vytvorilo sa začiatkom r. 1946 jadro národopisného pracoviska. V priebehu r. 1949 dr. Mjartan na návrh nebohého prof. A. Melicherčíka stáva si spolu s ním na čelo tohto pracoviska, aby ho vybudoval na samostatný vedecký ústav s konkrétnou dlhodobou koncepciou, zodpovedajúcou stavu i budúcim potrebám tejto vedy v našich konkrétnych podmienkach i v zapojení do celosvetovej jej orientácie.

Súdruh Mjartan preniesol na vedecké pracovisko, ktoré zakladal a viedol ako jeho dlhoročný riaditeľ, to najlepšie, čo získal vo svojej pedagogickej praxi: potrebu pracovnej disciplíny, premyslené doplňovanie a systematizovanie teoretických i materiálových poznatkov a zvláštny zdravý ruch, ktorý spájal záľubu a hlboký odovzdaný vzťah k vedeckej práci s prísnosťou jej denného overovania. Nedovoľoval zaostávanie na dosiahnutých metodologických východiskách, pružne upravoval koncepciu práce tohto pracoviska. Možno bez preháňania povedať, že nebyť nepriaznivých vonkajších okolností, ktoré niekoľkokrát obmedzovali, resp. zrušovali pracovisko pre národopisný výskum pri Slovenskej akadémii vied a umení (a potom pri Slovenskej akadémii vied), bolo by toto, práve aj vďaka premyslenej koncepcii a vedeniu ústavu jubilantom, vykázalo dnes, pri príležitosti hodnotenia štvrťstoročnice činnosti ústavu, prenikavejšie výsledky na úseku teoreticko-metodologickom, publikačnom i materiálovo-dokumentačnom.

Dr. J. Mjartan už ako riaditeľ ústavu a neskoršie jeho pracovník nevidel však nikdy úzko len potreby a problémy vedeckého pracoviska pri SAV. Vo všetkých plánoch a podujatiach šlo mu vždy o potreby celej tejto vedeckej disciplíny, teda i jej úseku pedagogického, muzeologického i úseku úžitkového a popularizátorského. Pracovníkov ústavu viedol v teréne k tomu, aby nevideli život danej lokality, resp. jej užší jav len z hľadiska textovo-fotografického využitia a interpretácie, ale pritom videl vždy aj potreby národopisných múzeí, Ústredia ľudovej umeleckej výroby a i., teda tohto druhu ohodnocovanie a dokumentovanie materiálu. I tu niekde sa skrýva časť tých, nie vždy viditeľných stôp činnosti nášho jubilanta, bez ktorých by sme dnes nemohli na Slovensku pracovať vo viacerých, v základe už dobudovaných vedeckých národopisných inštitúciách. Dr. Mjartan nikdy neodmietol pomoc kolegovi, z ktoréhokoľvek úseku národopisnej činnosti, uvážlivo usmerňoval a zapaľoval. Nikto nevyčísli množstvo rozhovorov napr. u neho doma, kde sa utvárali prvotvary nových výskumných prístupov, formovali nové úlohy, vznikali predstavy o nových potrebných vedecko-organizačných útvaroch. Mnohé podujatia, spoločnosti i nové pracoviská sa tam niekde — premelúc sa prvým či i ďalším sitom úvah — vycizelované do konkrétneho návrhu — rozbehli do života.

Dr. Mjartan vždy, i do najtesnejšej súčasnosti nebol typom kabinetného vedca. Uprednostňoval terén pred prácou v pracovni, neopovrhoval zmyslom pre pravé ľudské radosti, pohodu a bezprostrednosť. A neraz práve cez ne dosahoval

zvláštne výsledky vo vedení ľudí, vo vytváraní kontaktov s nimi, a to nielen v prostredí vlastných kolegov, ale i v terénnych výskumoch, medzi dedinskými ľuďmi ako informátormi a pomocníkmi jeho práce. Je výhodou vedca — národopisca, ak vyrástol v dedinskom, či vidieckom prostredí, alebo inak mohol zblízka poznať toto prostredie. Poznať ho i v tých drobných neopísateľných čiastočkách mozaiky, ktorú možno nazvať atmosférou dediny, psychikou národa (keďže v nej žije jeho najpočetnejšia časť), ak ovláda základný zmysel každodenného života dedinskej jednotky ako celku, i jeho jednotlivcov, ktorý má svoje presné väzby celku s časťou, svoje vnútorné nepísané normy. A je jeho šťastím a šťastím vedy, do ktorej svoje pozorovania prináša, ak sa k tejto tradičnej kultúre svojho národa vracia už po tom, ako poznal hodnoty univerzálnej kultúry ľudstva, ak cez tieto prizmy nachádza nové jej hodnoty, aby ich, interpretované z poznania globálu ľudskej kultúry, vrátil jeho nositeľom. Dr. Mjartan tu pravdepodobne nachádzal harmóniu rozumového i citového prístupu k svojmu celoživotnému dielu. Dobrý znalec postrehne v jeho prácach túto výslednú spoluprácu rozumu a citu, v jeho celoživotnom úsilí o rozvoj slovenskej, ale i československej národopisnej vedy.

Pri sedemdesiatke vedca, ktorý s plnou neprerušenou tvorivou účasťou pracuje v kolektíve ústavu, netreba, podľa nášho názoru, robiť podrobný výpočet všetkých sfér jeho vedeckej činnosti. K našej zdravici prikladáme výber hlavných bibliografických jednotiek — výsledky doterajšej publikačnej činnosti dr. Jána Mjartana. Oveľa početnejšia však je jeho redakčná činnosť, vedecko-organizačná, jeho koordinačná účasť v domácich i medzinárodných spoločnostiach (už viac ako 10 rokov je vo vedení Medzinárodnej komisie pre výskum ľudovej kultúry v oblasti Karpát), pedagogická, oponentská. Je členom viacerých zahraničných národopisných spoločností. Jeho tvorba nie je uzavretá, má svoje súčasné vlastné úlohy, má okrem toho pred sebou spracovanie dnes už neobyčajne cenného vlastného materiálu z terénu, ktorý získal ešte ako pedagogický pracovník.

Dnešné číslo časopisu Slovenský národopis, ako prvé číslo jeho XX. ročníka, venuje Národopisný ústav SAV, redakcia časopisu, autori jednotlivých príspevkov i ostatní kolegovia, ktorých práce sa do čísla už nevošli, dr. Jánovi Mjartanovi, ako prvému redaktorovi Národopisného sborníka Matice slovenskej a prvému redaktorovi časopisu Slovenský národopis s vďakou a úctou.

S vďakou za všetko, čo sme ako priami i nepriami žiaci vo svojich vedomostiach i stanoviskách od neho získali. S úctou k zriedkavým vlastnostiam staršieho kolegu ku svojim mladším kolegom, ktorý sa nikdy nebál „znížiť" k diskusiám o problémoch vedeckej práce svojho spolupracovníka a ktorého nikdy doteraz neopustila radosť nad úspechom, hoci i najmladšieho svojho kolegu.

V týchto cenných ľudských vlastnostiach vedca, v jeho spomenutej odvahe a zmysle pre nové (čo je vlastne predpokladom vedy), v záľube k národopisu, nech ešte dlho dáva príklad pre ďalšie generácie slovenských národopiscov. Prajeme mu k tomu úprimne dobré trvalé zdravie a pohodu.

Božena Filová

BIBLIOGRAFIA NÁRODOPISNÝCH PRÁC JÁNA MJARTANA

Sebedražie. Národopisná monografia. Sborník Matice slovenskej, *2*, 1924, s. 17—39, 145—179.
Zemnice na Slovensku. Český lid, *28*, 1928, s. 178—185. Obr. 7.
Príspevky k národopisu Hornej Nitry. (Zvyky od Lucie do Vianoc.) Časopis Muz. slov. spoločnosti, *21*, 1929, s. 10—22.
Príspevky k národopisu Hornej Nitry. II. Veľká noc. Časopis Muz. slov. spoločnosti, *23*, 1931, s. 3—15.
Príspevky k národopisu Hornej Nitry. III. Pohreb. Časopis Muz. slov. spoločnosti, *26*, 1934—1935, s. 27—39.
Bibliografia článkov a zpráv Ročeniek Prírodovednej spoločnosti trenčianskej, roč. I.—XXII. a Zpráv Muzeálnej spoločnosti, roč. 1914. In: Pamätnica Mestského múzea K. Brančíka v Trenčíne. Trenčín 1937, s. 101—107.
Z minulosti Trenčianskeho prírodovedeckého spolku a múzea. In: Pamätnica Mestského múzea K. Brančíka v Trenčíne. Trenčín 1937, s. 17—24.
„Pálenie deda" na okolí Valaskej Belej. Národopisný sborník, 1, 1939, s. 47—53.
Pavol Socháň. (1862—1941). Národopisný sborník, *2*, 1941, s. 3—6.
Dr. Karol Chotek šesťdesiatročný. Národopisný sborník, *2*, 1941, s. 142—145.
Práce sovietskych etnografických múzeí. Národopisný sborník SAVU, *10*, 1952, s. 351—360.
Ľudové rybárstvo v Liptove. Národopisný sborník, *11*, 1962, s. 101—189. Obr. 49.
Niektoré otázky národopisného výskumu družstevnej dediny. Národopisný sborník SAVU, *11*, 1952, s. 5—17.
Vampírske povery v Zemplíne. Slovenský národopis, *1*, 1953, s. 107—134.
Prvý výskum ľudovej kultúry na družstevnej dedine. Slovenský národopis, *1*, 1953, s. 253—261.
Profesor P. I. Kušner na Slovensku. Slovenský národopis, *2*, 1954, s. 194—196.
Jubileum česko-slovenskej spolupráce v národopise. (Spomienka na 60. výročie Národopisnej výstavy československej v Prahe roku 1895.) Slovenský národopis, 3, 1955, s. 450—473.
Sedemdesiatiny profesora Juraja Horáka. Slovenský národopis, 3, 1955, s. 145—149. Obr. 1.
Ľudové staviteľstvo (v Žakarovciach). In: Banícka dedina Žakarovce. Bratislava 1956, s. 163—282. Obr. 110.
Jozef Ľudovít Holuby a „Český lid". Český lid, *43*, 1956, s. 241—246. Obr. 5, far. príl. 2.
Jubileum profesora Karola Chotka (1881—1956). Slovenský národopis, 4, 1956, s. 525—537.
Konferencia o agrárnej etnografii v Berlíne (29. 9.—1. 10. 1955). Slovenský národopis, *4*, 1956, s. 219—222.
Slovenský skanzen. Pamiatky a múzeá, 5, 1956, s. 27—32. Obr. 16.
Výskum maďarského etnika na Slovensku. Slovenský národopis, *4*, 1956, s. 320—321.
Agrarethnographische Forschungen in der Slowakei. In: Agrarethnographie (zbor.), Berlin 1957.
Jozef Ľudovít Holuby: Národopisné práce. Zostavil a úvod napísal Ján Mjartan. Bratislava, Vyd. SAV 1958. 8°. 543, (4) s., (24) obr. príl., (2) far. obr. príl. — Práce Národopisného ústavu SAV, zv. 9.
Ľudový dom Horehronia. Pamiatky a múzeá, 7, 1958, s. 118—124. Obr. 11.
Príspevok k štúdiu ľudového staviteľstva a bývania v okrese Vráble. Slovenský národopis, *6*, 1958, s. 469—498. Obr. 22.
„Demos" — nový medzinárodný národopisný časopis. Slovenský národopis, 6, 1958, s. 321.
Habánske dvory vo Veľkých Leváročh a v Sobotišti. Pamiatky a múzeá, *8*, 1959, s. 121—130. Obr. 15, plány 7.
Príspevok k výskumu ľudového včelárstva na Hornej Nitre (Slovensko, ČSSR). Etnografia Polska, 3, 1960, s. 294—308. Obr. 2.
Konferencia o ochrane ľudovej architektúry na Slovensku. Slovenský národopis, 7, 1959, s. 650—652.

O praktickej ochrane ľudovej architektúry na Slovensku. (Koreferát na konferencii v Dolnom Smokovci, apríl 1959). Slovenský národopis, 7, 1959, s. 584—589.
Slovenské ľudové staviteľstvo. Narodna tvorčist ta etnografija (Kijev), 1959, č. 4, s. 75—78.
Hornonitriansky ľud v minulosti a dnes. Pamiatky a múzeá, *9*, 1960, s. 57—66. Obr. 16.
K otázkam dokumentácie a praktickej ochrany ľudovej architektúry. In: Sborník SÚPSOP, 1960, č. 1, s. 126—142.
Novšie príspevky k výskumu juhoslovenského domu. Slovenský národopis, 8, 1960, s. 400—430. Obr. 13.
Úvodom. (Úvodný článok k monotematickému číslu SN o ľudovom staviteľstve a bývaní). Slovenský národopis, 8, 1960, s. 385—388.
Kôň ako symbol. Slovenský národopis, 10, 1962, s. 352.
Jozef Ľudovít Holuby. Martin, Osveta 1963. 8°. 77, (4), s., (6) s fot. príl.
Materiál k ľudovému poľovníctvu na Záhorí. Slovenský národopis, *11*, 1963, s. 115—121.
Posledné sochové domy na južnom Slovensku. In: Ľudové staviteľstvo a bývanie na Slovensku. (Zborn.) Bratislava 1963, s. 89—134. Obr. 25.
Banícke sídlisko v Lehote pod Vtáčnikom (okres Prievidza). Slovenský národopis, *12*, 1964, s. 606—622. Obr. 13.
Ethnographische und folkloristische Institutionen in der Slowakei. Hauptaufgaben der ethnographischen und folkloristischen Arbeit. Veröffentlichungen 1964. Demos, *5*, 1964, s. 109—201.
Konferencia redakčného sboru časopisu Demos v Moskve. Slovenský národopis, *12*, 1964, s. 147—148.
Ústredný archív pre dejiny poľnohospodárskeho náradia. (Návrh na vybudovanie dokumentácie európskej agrárnej etnografie.) Slovenský národopis, 12, 1964, s. 529.
Holuby a jeho memoárové práce. In: J. Ľ. Holuby, Rozpomienky. Štúdiu napísal a poznámky vypracoval Ján Mjartan. Bratislava 1965, s. 7—14.
Dohoda o maďarsko-slovenskej národopisnej spolupráci. Slovenský národopis, 13, 1965, s. 99.
Práce na národopisnom atlase Juhoslávie. (Správa). Slovenský národopis, 13, 1965, s. 100.
Správa o výskume ľudového rybárstva na československom Pomoraví. Slovácko, 7, 1965, s. 152—153.
Ľudové rybárstvo na československom Pomoraví. Uherské Hradiště, Slovácke múzeum 1967, s. 111.
Počiatky „Českého lidu" a slovenský národopis. Český lid, 53, 1966, s. 251—258. Obr. 6.
Profesor Ján E. Koula 70-ročný. Slovenský národopis, 14, 1966, s. 650.
Za prof. dr. Andrejom Melicherčíkom. 1917—1966. Slovenský národopis, 14, 1966, s. 501—503.
Andrej Melicherčík. 1917—1966. Deutsches Jahrbuch für Volkskunde, 13, 1967, s. 107—109.
Sídelní formy a bydlení (na Slovensku). In: Československá vlastivěda. III. Lidová kultura. Praha 1968, s. 471—497.
Ľudové rybárstvo. In: Horehronie, I. Bratislava 1969, s. 229—241. Obr. 13.
Štefan Mišík (1843—1919). Slovenský národopis, 17, 1969, s. 473—483.
Bývanie bezzemkov a robotníkov na Horehroní. Slovenský národopis, 18, 1970, s. 223—245.
Dušan Jurkovič. (1868—1947). K 75. výročiu Národopisnej výstavy československej v Prahe. Zborník Slov. nár. múzea, *64*, 1970, Etnografia, *11*, s. 5—11. Obr. 1.
Jaskynné bydliská na Slovensku. Národopisný věstník čs., 5—6, 1970—1971, s. 45—76.
Váľkový dom v Kútnikoch na Žitnom ostrove. Zborník Slov. nár. múzea, *64*, 1970, Etnografia, *11*, s. 93—103. Obr. 5.
Spoluúčasť J. Ľ. Holubyho na prípravách Národopisnej výstavy čs. v Prahe r. 1895. Slovenský národopis, *20*, 1972, s. 144—149.

Bibliografiu zostavil *Pavol Stano*

СЛОВАЦКАЯ ЕТНОГБАФИЯ
Журнал Словацкой Академии Наук
Год издания XX, 1972, № 1
Издаетсяа четыре раза в год
Издательство Словацкой Академии Наук
Редакторы Д-р Божена Филова и Павол Стано
Адрес редакции Братислава, Клеменсова 27

SLOWAKISCHE VOLKSKUNDE
Zeitschrift der Slowakischen Akademie der Wissenschaften
Jahrgang XX, 1972, Nr. 1. Erscheint viermal im Jahre
Herausgegeben vom Verlag der Slowakischen Akademie der Wissenschaften
Redakteure Dr. Božena Filová und Pavol Stano
Redaktion Bratislava, Klemensova 27

SLOVAK ETHNOGRAPHY
Journal of the Slovak Academy of Sciences
Volume XX, 1972, No. 1.
Published quarterly by the Slovak Academy of Sciences
Managing Editors Dr. Božena Filová and Pavol Stano
Editor Bratislava, Klemensova 27, Czechoslovakia

L'ETHNOGRAPHIE SLOVAQUE
revue de l'Académie slovaque des sciences
Anne XX, 1972, No. 1. Parait quatre fois par an
Aux Editions de l'Académie slovaque des sciences
Rédacteurs: Dr. Božena Filová et Pavol Stano
Rédaction Bratislava, Klemensova 27

SLOVENSKÝ NÁRODOPIS
Časopis Slovenskej akadémie vied
Ročník XX, 1972, číslo 1. — Vychádza štyri razy do roka
Vydáva Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied

Hlavná redaktorka Dr. Božena Filová

Výkonný redaktor Pavol Stano

Redakčná rada: prof. Dr. Rudolf Bednárik, Dr. Soňa Burlasová, Dr. Emília Horváthová, Dr. Soňa Kovačevičová, Dr. Jaroslav Kramařík, Dr. Michal Markuš, doc. Dr. Ján Michálek, Dr. Ján Mjartan, Dr. Štefan Mruškovič, doc. Dr. Ján Podolák

Technická redaktorka Jaroslava Macherová

Redakcia: Bratislava, Klemensova 27

Vytlačili Tlačiarne Slovenského národného povstania, n. p., Martin
Jednotlivé číslo Kčs 20,—, celoročné predplatné Kčs 80,—
Výmer PIO 2385/49-III/2

Rozširuje Poštová novinová služba, objednávky a predplatné prijíma PNS — ústredná expedícia tlače, administrácia odbornej tlače, Gottwaldovo nám. 48, Bratislava. Možno objednať aj na každej pošte alebo u doručovateľa. Objednávky do zahraničia vybavuje PNS — ústredná expedícia tlače, Bratislava, Gottwaldovo nám. 48/VII.

© *by Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied 1972*